

21. april 2004

Statsrevisorernes beretning nr. 5 2003 om statens selvforsikringsordning.

Med henvisning til Statsrevisorernes skrivelse af 26. januar 2004 skal jeg herved redegøre for de foranstaltninger og overvejelser, som ovennævnte beretning har givet anledning til.

Vedrørende beretningens indhold og konklusioner herunder statsrevisorernes bemærkninger

Jeg tilslutter mig beretningens konklusioner, herunder at det er hensigtsmæssigt, at der eksisterer et klart regelsæt for statens selvforsikringsordning. Jeg er bekendt med, at Finansministeriet den 22. marts 2004 har udsendt et nyt cirkulære om selvforsikring i staten, som afløser Finansministeriets hidtidige cirkulære nr. 24 af 26/2 1975 om statens selvforsikringsordning, og som ifølge Finansministeriet ajourfører og samler de gældende regler på området.

Som anført under punkt 42 i beretningen har selvforsikringsordningen gennem årene ændret sig fra at være en næsten automatisk central efterbevillingsordning til at være et element i den almindelige rammestyning på ministerområderne. Kulturministeriet har på den baggrund tidligere anbefalet Finansministeriet, at der for det enkelte ministerium vil kunne fastsættes mere eksakte kriterier for, hvornår skader er af et sådant helt ekstraordinært omfang, at erstatningen ikke vil skulle afholdes inden for ministeriets egen udgiftsbevilling. Specifikke retningslinjer herfor synes ikke at fremgå af det nye cirkulære.

Det tilføjes, at Kulturministeriet ikke generelt finder at have haft problemer med på sit område at administrere Statens selvforsikringsordning.

Et eksemplar af denne redegørelse er samtidig sendt til Rigsrevisionen.

Med venlig hilsen
Brian Mikkelsen